

представљене са по два сенатора, или у бившој чехословачкој федерацији од 1968. год. где је у Дому народа федералне скупштине било по 75 посланика из Чешке, односно Словачке или данас у Савезном савету парламента Руске федерације где је сваки субјект федерације представљен са по два представника али и Швајцарској где је у Савезном савету сваки кантон представљен са два представника а полукантон једним.

Но, постоје (истина ређе) и оне друге федерације, где су федералне јединице неједнако заступљене у федералном дому савезног парламента, као што је данас случај у немачком Bundesratu, и то зависно од њиховог броја становника. Наиме, основни принцип у том представљању федералних јединица је да свака земља (Land) располаже са најмање три гласа (и представника), док оне са више од два милиона становника имају четири гласа, земље са више од шест милиона становника пет гласова а оне преко седам милиона становника располажу са шест гласова или исто толико представника у Bundesratu.

Што се тиче начина избора чланова федералног дома, њих, разумљиво, бирају саме федералне јединице на различите начине и то: сами грађани на непосредним и општим изборима (као у бившем СССР-у) или од стране законодавних тела федералних јединица (као у Аустрији по Уставу од 1920. год. али и САД до доношења Амандмана XVII од 1913. год.) а негде се ти представници федералних јединица не бирају, него их именује влада федералних јединица као што је био случај са избором Савета Рајха у Вајмарској Немачкој од 1919. или Савезног савета у парламенту СР Немачке од 1949. год. и где је то федерално тело састављено од чланова влада земаља које их именују и опозивају.

Што се тиче представљања федералних јединица у органима извршне власти федерације, ту је, како примећује проф. Павле Николић, танка нит која везује институцију шефа државе и федералне јединице. Ту само федерације (углавном бивше социјалистичке), које познају колегијалног шефа државе, предвиђају непосредну заступљеност федералних јединица у овом органу. Тако је у председништву бивше СФРЈ, као колективном шефу државе свака република и аутономна покрајина била представљена са по једним чланом, а то је био случај и са Президијумом Врховног совјета СССР у коме су се поред председника и других чланова налазило и петнаест потпредседника – из сваке савезне републике по један.